

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések. Ön sem. Ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja nemetámadják már alattomban a szervezetét egy gonosz betegség csírái. Ébredjen fel és tekintsen figyelmesen lényének belsejében, akkor látni fogja, mennyit vétkezik napról-napra legnépesebb szervei, szóval saját maga ellen vizsgálja meg egyszer alaposan egész testét! Azt fogja tapasztalni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják külsőjüket. Minden nap mosdanak és fürdenek, néha főölösleges sokat is, tehát a külső tisztaságról kellően gondoskodnak; de ha valaki azt kérdezné, hogy mi is tesznek az emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

a vér tisztítása

tekintetében, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni mert erről ugyszólván egyáltalán nem gondoskodnak. Hihetetlen dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem gondolnak arra, hogy megszabadítsák a szennyitől a főölöslegestől, hogy eltávolítsuk a testből mindazt, ami nem odavaló

hogyan meg kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a vértől ered az emberben minden meleg, munkaképesség és erő. A vér tisztasága tehát egyértelmű az egészség megővésével. Leginkább vétkezik az egészségre ellen az ak,

a vér tisztítása

érdekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár külsők, akár belsőek, idéznek elő minden betegséget innen ered minden kór, tömérdek nyomorúság, vesztés, kérésesség és fájdalom.

Az idegesség

szűnségünk legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiányos tisztítására és táplálására vezethető vissza.

Nincsen olyan idegtápszert, mely evés után a szervezetbe bármiképpen is hatna az idegekre. Bármilyen szépen és nagyhangon hirdetik is az eféle szereket, ez mind csak pusztán ámitás és félrevezetés egész közönséges csalás és csak arra jó, hogy a minden szalmaszába kapaszkodó betegnek az utolsó garasát is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszert

létezik, és ez a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

Ez látja el az idegrendszer legfinomabb elágazásait, egyedül és adja meg az idegnek a szükséges táplálékot, az erőt és ellenálló képességet, amelyre oly nagy szükség van az embernek a létért való kemény küzdelemben. Egészséges vér nélkül nem viszi semmire, ha még olyan szép idegtápszereket raknak is eléje.

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág gyógyfűvel közt található a legtermészetesebb és

legkiválóbb vértisztítószer.

Minden lélegzet emlékeztet a természet örök törvényeire, ahogy ez örökké fennáll állat- és növény között. Ezeket a természeti törvényeket senkisésem tudja és nem is fogja megdönteni.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismernie. Ez

Grundmann P. gyógyszerész

Nyomatott a kincsművelészes "Vértisztító"-könyvnyomda és antiparkosváralat nyomdájában Bovecszerben 1914

Vértisztító teája

Vulnerál-Védjeggyel

Est a teát előírás szerint, az az minden második, harmadik napon egy csészével kell állandóan innia, akkor látni fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Ez a tea megadja testének az egészséget, életkedvet, tetterőt, fiatalság rugékonyságot, erőt, ellenállóképeséget, szellemi élénkséget egészen agg koráig és mindig legjobb barátja lesz és marad. Ez megvédi az egészséget tönkretévő, minden felől támadó betegségek csíráitól, megóvja az idegességtől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a legjobb szer a nedvek megromlása, kiütések, sömör, hólyag és vesebajok anyagcsere zavarok érelmeszesedés és különösen

köszvény és csusz

ellen, azonkívül vértódulások, gyomor- és bélbántalmak ellen. A tea rendessé teszi a székelést és elősegíti az emésztést. — Mellőzzük e helyen a köszvényelnyilvánítások sorozatát ámbár naponként érkeznek a közönség minden köréből az elismerő levelek és hálalratok ezen tea nagyszerű hatásáról.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatásáról és fejezze ki azzal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja ezt a teát másoknak is.

Csomagja 2, 4, 6 Kor. Probacsomag 1 K. 5 Nyen próbacsomag 4 korona.

Egy sikeres kurához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges, összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. gyógyszerész

Berlin, SW. 68. Friedrichstrasse 208.

Rendelő órák 8—7-ig vasárnap is.

Használati utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vulnerál vértisztító teája mint házi szer legmélegesebben ajánlható mindazoknak, akik kiütés, sömör, kelvény, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, máj és gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben, idegességben, anyagcserezavarokban

köszvény és csuszban

vagy vértódulásban szenvednek, oly módon használandó, hogy ezen teától egy evőkanálnyit egy csésze vízzel erősen felforraltunk és szükség szerint reggel vagy este langyosan isszuk.

Kemences vidék

KOZGAZDASÁGI FÖRGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Hegyeink minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Előfizetés ár: 3 kor. Hegyedvén... 2 kor. — Egy év... 20 — és jegyzetnek egy évre 8 kor., 20 évre 2 kor.

Leptalajdonos felhívás szerkesztő: Huss Gyula

Családunk. Dömölki-utca, Gombás ház — III. falvaz a kiadóhivatalt és úrv. Esig...

Felfüggesztett gabonavámok.

A magyar kormány végre hosszas támaszkodás után ideiglenesen felfüggesztette a gabonavámokat. Néhezen szanta el magát erre a kormány, mert a magyar nagybirtokosok bizonyára ellenették a gabonavámok felfüggesztését, feltéve koncot, hogy nem fog beütni az a számitásuk, hogy a buza ára eléri az 50 koronát, mert a mai 39—40 koronás buzaár nem elég nekik. Nyugodtak lehetnek a jósnívű méltóságos, nagy-ágos és tekintetes földesurak, a kormány által felfüggesztett gabonavámok nem fogják Magyarországon leszállítani a gabonárákat, nem pedig azért, mert a tengeren is uralkodó háborús viszonyok miatt, az egy Romániát kivéve, nincs honnan behozni gabonát.

A kormány által felfüggesztett gabonavámok a mai viszonyok között csak amolyan „nesse semmi, fogd meg jól” értéket képviselnek. Ezzel az intézkedéssel nem segítette a kormány azon az osztályon, az iparoson, a kereskedőn és a latinera osztályon, a melyek legjobban érzik a háboru okozta drágaságot, különösen a gabonárák indokolatlanul túl magas, uszora árát.

A gabonáráknak kormányrendelettel való sürgős megállapítására van szükség. Tessenék a hadikincstár által fizetett arakat megállapítani, mint legmagasabb gabona-

árt. Azt hiszünk, egyetlen földbirtokos, gabonatermelő sem fog ráfizetni az új l-tre, ha a buzát 29 50, a rozát pedig 21 50 koronáért adhatja el. Bányát fizet ugyanis a hadikincstár: buza és rozsert. Milliók megérkezési viszonyai követelik a gabonáráknak hatóságilag való sürgős megállapítását.

A szegényebb osztály mar ma sir, jajgat a „magas kenyérmagvak árai miatt. Micsin lesz még később, ha a gabona uszoraárának gátat nem vetnek hivatalosan? A nagy, hatalmas, gazdag agrárius urak anyagi érdekénél és szabotmésénél sokkal nagyobb érdeket képez az ország népének megélhetése.

A háboru gyászja.

Szomorú ózben vérrózsák nyílnak a magyar háza virágos kertjeiben nincs már virág. A lelkesült honfegyverek keze tépte le valamennyit, a felékesítette vele a hadrakelt vízezeket, megkoszoruzta a nagy csaták vérszobárait.

Ma már csak vérrózsák virítanak a ahol meleg magyar vér csordul a földre, kinő belőle a reményesség virága: ez az ország, melyet hősiak vére támogat, melynek véres csaták tűzésben alapozták újabb eszredévet, erősebb, magyarabb lesz, mint valaha...

A vérrózsák nem virítanak hiába... Az agyutorok bőmből szava, a robbanó kartások sugása, a fegyverek tompa

dörrenése, a vitéz sereg csatakiáltása egy tensesges szinfoniává olvad össze, a győzelem, a jövőben való bizodalom hatalmas zenéjévé, melybe mégis belesir egy fájó akkord: anya sir fiáért, a feleség árért, a gyermek apját, a testvér testvérét siratja.

Összefolynak az aggódók lassú könyvei, össze a szegények, gazdagok és együtt siratják, azokat, a kik a kötelező teljesítésének véres mesején hősi halált haltak a háért... A háboru gyászja más, mint a béke gyászja. A háboru halottja más, mint a békeben elhunyt testvér, fiu, apa. Most nem áll fekete ravatall sapadt gyertyafényben, most nincs réstevőktől tarka temetés... És mégis a hősi pusztá sirján a becsületlen kötelező teljesítés glóriája lángol. Belevilágít az iltthonhagyottak fekete gyászába.

Van gyászja a háborunak: Sulyon, nehéz gyászja, melyet nem moshat el a nagy idők minden nagy érzése; melyet nem szüntethet meg az, hogy egy-egy hősi halott minnyájunk halottja, hogy egy-egy jeltelen sirra az egész háza iltthonmaradtjai küldik díszelt ragyogó könyveiket. Van gyászja a háborunak. A csatamezőn elhullott honfiak halála nemcsak a hősiak megjáró megilletődést váltja ki belőlünk, az árván maradt gyermek, a megözvegyült asszony, a fiát vesztett anyafájdalmában való meleg részvét is mindenkit.

Napról napra érkeznek a szomorú

A Kerényi bárónisasszony.

Ma Kerényen egy Fodor Natália nevű báróné, sovány, magas szőke teremtés, a ki nem volt sem különösen szép, sem rut, sem vén, sem fiatal; három millió volt a hozománya a megcsömölyödött egyetlen kérője sem. Pedig nem irított a férfiaktól, sőt valami leírhatatlan vad remegés futott át fiaom és jóapát bőren keresztül, ha valaki melyében a szemébe nézett, de volt benne mégis valami különös, leírhatatlan és ellenszenves szokás, a mi minden vállalkozó szellemű gavallért visszariasztott. Neha minden ok nélkül táncra perdült a kastej udvarán, csöppet sem szégyenkezvén a cselednép s a vighó pezsgónak előtt. Az is megtörtént vele, hogy hirtelen nevetés fakadt a legkomolyabb társalgás közben s egyszer a templomban a mise alatt; vad üvöltésszerű és fagyasztó kacagás — mint a farkasok — a si rálította, soha sem tudta elfelejteni, s ha néha elhagyott órázákon, a kastej erkélyéről alhangzott az országra a bárónisasszony kísérteties éneke és siráshoz hasonlító nevetése, keresztet vetettek magukra az arra hallgató utasok.

Talán ideitlen volt, vagy észlelő — ki tudja? — a bécsi orvosok azt mondták rá, hogy histerika, a falubeli vénasszonyok ördögének tartották, nem is neveztek másként: csak a boldog bárónisasszony.

Uranica borsóhány verte meg a szemével, mondogatták róla teli estenként a fonóban, ott lett ilyen szorongatott.

A szegény bárolány pedig csak sir, epekedt, varta a megváltó lovagot, a ki kiváltja, a kastejüért, kincseit, vagy csak esetlősen az-pp, égszínű eseme kedvéért. De nem jött.

Irgyette a főbércselőit, a kákszemű pi roakendős bunyevac lányokat, a kiknek volt szeretőjük, kívül holdbűzös estéknél elcsólgattak a kivilágitott jegenyosz alján.

O már heitser volt szerelmes de még mindig a faképen hagyta, valamennyi udvarloja kerekét otdott, mikor először hallotta meg a bárónisasszony dereszott nevetését.

As egyik éjszakának idején utasott el, titokban, az udvaron majdnem szettepette a felriasztott komondorok.

A másik a gyűrűjét küldte vissza, a harmadik Amerikába utasott el, csakhogy soha többé ne is találkozhassanak.

Szegény lányok szomorú halvégre lecsapott ime egy gazdag és kiváltságos bárónisasszonyra, a ki pártában maradt rengeteg szántó földet, tömöntelen kincse és mesebeli kelengyéje ellenére is.

O talán szivesen férjhez ment volna, az első bércéhez is, a ki megkért, de a szűlei vi gyáztak rá, feltették, hogy gonosz kére ne jusszon a vagnyon, szerencsétlen lányukat ki ne foszthassa valaki.

Igy tehát élt, elhagyottatik a lánvirág a fehérül pusztán, szelére vágyva és csatlomsójtól gyűlölet, s holdbűzös éjszakákon megugaták a kutyák. Kült a fehér, epedve várta, mikor jön elő érte a királyfi.

nagyatró dalmata vér lobogott az ereiben, származását egészen a fehér cárig Csmi Jovánig szerette fölvinni.

As anyja német asszony, valami topolyai szeszgyárosnak a lánys a milliókat ő hozta a hárhoz. De vigyartak Natáliara, féltettek, egyetlen gyermekük volt — nekik még nagyobb rejtelem volt, mint másnak — s exotikus a félszeg dolgait is nagy szeretettel tárgyalták.

A füstbe ment házassági kiérleteket az udvarló rovására írtak, búzkeséggel mondotta az apa, Fodor Gyókö:

— Most már csak római birodalmi herceghez adom Natáliát ki-ebb ember ne is jöjjen hástünezőbe a portánkra.

De a váru vár herceg nem jött, ellenben egy Potoeki Tasszó nevű elzüllő angol gavallér vetődött a faluba. A lovag nem volt már szép ember, kissé megépezték a szokás, valamikor, holdgöngyör-korában; mint halvány szöglet egy felvidéki tünnyezőben, de adósagokba verte, men szentek, sok évig baratai és ismerősei nyakon lógott de elhagyta és bejelent, fölcsapott úgynöknek a most is holmi csaplogépekké hásmeni vetődött el Kerénybe. A báróné vendége lett, a kik mint falun elo módos emberke általában, szivesen látták az átutazó idegent.

Estebednei szembekült Natália bárónéval a ki epekedő pill-násokkal vetett a vedlett gavallér.

— Milyen szép szeme van ennek a férfinak, gondolta magában ábrándosan a meg nem állhatta, hogy perzsgóntás után, parányi elzüllő meg ne érintse a jövő-

holnap másik kedves ismerősünkről jön meg a stereotip híradás: hősi halált halt a harctéren. Ma egyik, holnap másik, más változik élő siralommal: hősi halált halt valamelyik lakója a harctéren.

Van gyásza a háborúnak. A hősök halála is fáj azoknak, kik még utolsó percseit sem édesíthették meg elhunyt vitézüknak, még egy rögöt sem dobhattak sírjára, még talán azt sem tudják, hol érte a dicsőséges vég azt, a hőzlességben vált el nemrég, a kiról fáj elhinni, hogy már nem él.

Van gyásza a háborúnak. A hasa oltárán elhamvadtt életet is siratják az élők s a hőre büszkék lelkét is marcangolja a bánat.

Széles e hazában remény és kétség között vár mindenki valakit haza a háborúból. Mindenki vár törle etlen reménynek, örök bizodalommal. És sokan lesznek a kik nem jönnek meg. Már eddig is van kit siratni, a mi városunkban is... Van gyásza a háborúnak.

A megpróbáltatás nehéz naplaiban nehéz vigasztalni. Legnehezebb pedig azokat, kik maguk sem képesek elhinni, hogy valaki, a ki beteg sem volt, ne jöjjön többé hasa, ne ölelje keblére azokat, a kiket szeretett, a kiknek védelmére fegyvert ragadt. És nem is akarunk sebeteket bolygatni, nem akarjuk mások gyászfátyolát profánul fellebbenteni. Még vigasztalni sem akarunk.

A történelem újabb vérhullámaait az idő fogja rendez medrébe szorítani. A háboru gyászát az idő fogja elmosni. A kinek gyászt hoz a végzet, a kitől áldozatot követel a szent háboru, a ki ma még sir, a távol jövőben büszke lesz arra, hogy a történelmi idők sebet ejtettek rajta.

Ne fájjon senkinek a háboru gyásza!

Hirdessen a Kemenesvidékben.

ot ábrándosára indította a báró nem érthető viselkedése. — talán ostoba is a kicsike — tűnődött magában elborultan. De nem baj. Három millió hasonánysa s es kiengesztelt az isteneket. Éjszaka soká nem tudott elaludni. Lás győztes. Álomtalannal forgolodott az ágyában. A báróné éneket hallgatja, a ki kibontott hajjal ült a virággal övesett erkélyen és kósó éjjelig epeztette magát s sápadtan fehérlő éjszakában.

Ha elvenném — tűnődött magában a gavallér — gazdagabb lennék egy csapásra, mint ősem, ama híres Potocki Szaniszla, a ki esüstből kovácsolt aszónon állított be egy éjjel a lengyel királyné udvarába.

A lovag nem volt független ember. Volt szeretője is, egy Lillie di Mars nevű nevezetes angol táncosnő, a ki beleje boldogult s a gavallér kedvéért otthagya a szinpadot is. A nő féltékeny volt rá, mint egy kiéhezettet királytigris, együtt éltek, szegényes kis pesti fészekben s hamar nagyon megszorultak pénzben, akkor indult el a lovag hoi mi vidéki rablókalandra. S ő is szerette a lányt, nem is kívánta elhagyni, most sem, de nem látott nehézséget abban, hogy szeretője és felesége is lehessen egyszerre. A báróné pénzén elvgre, szépen elélhetnek mind a hármán.

Ha a pokol egész hadával is kellene szembemállanom — morgogta magában elcsúsztan, — mégis feleségtől veszem Fodor Natáliát.

(Folytatás következőkben.)

A háboru etikája.

Öreg emberek letünk és szürkülő szüre nem ismertük meg a háborut; néhány hét előtt még csak nem is sejtettük, hogy belesodródunk a forogtatásába. Szarajevó békes utcain elvetettek egy bombát, mely sarkából kifordította az egész világot.

Igazán csak néhány hét előtt történt volna ez? A háboruert való lelkesedés, a bátor, mindenre kész sikrassállás az igazunkért, az ellenségeinket megdöbbentő irtoztatos harci-zaj-nem öregebb heteknél? A rideg számokba kapaszkodó kalendáriom váltig állithatja, megis a lélek, az emberiség lelke, eszuttal meghasadtolja Kronosz időszámítását. A világot döngető események rohamos, szemet kápráztató, torlódo, hosszú sorozata: a gigászi élet halálküszdelem kinematográf-szerű, subogó hirtelensége a fordulatok és fel-fordulások oly tömegét zúdítja élénk, aminőről egy békeben töltött egész emberöltőn át fogalmat s m alkothattunk magunknak. Minden kalendáriomi igazság dacára néhány hét alatt egy évszázadot éltünk, a minthogy bizonyos, hogy a hetek eseményeinek kihatása egy évszázadra nyomta reá el nem tüntethető bélyegét.

Mi nem idéztük fel ezt a fergegetet, mi nem kerestük a vérrel való elszámolást. Türtünk. Türtünk keresztényi szeretettel, nem avatkozunk bele mások perpatvarába, pedig ezek gyengébbek, gyámoltalanok voltak és csipkedéseikkel nekünk is alkalmatlankodtak. Nem kívántunk hasznot húzni a régi igazságból: „bogyha kettő vesezsűik, a harmadik nevet”, holott csak egy ökölcsapást kellett volna reájuk mérnünk, hogy elpusztítsuk őket és területszerzési vágyainkat — ha lettek volna — kielégítsük.

Nem tettük. Hagytuk őket zavartalanul áldozni egymást öldöklő passziójuknak s a bennünket érhető tulkapásair ellen védelmi óvintézkedésekre szorítottunk, báha az a védelem egy háboru anyagi kárával ért fel.

Csipkedéseik nagylelkű türelését azonban félremagyarásták, gyengeségünknek tartották. Helytelenül megítélt erők ellen azonban nem ferfak bátorsággal léptek fel, hanem orgyilkosságra vetemedtek, hiven követve nemzeti tradíciójukat, mely csak ugy hemzseg az effle „hőstettek” től.

A háboru szikráját es a legújabb „hőstet” vetette el. Áldozatkész békevágyainkba a felháborodás ürömcseppje esett. Felismertük, békét áhítósz lelkünkben is fel kellett ismernünk a háboru etikáját: az önérszetet, mely nem tűrhette, hogy alattomosan, orvul megalázzák; az igazságérzetet, mely felzúdul az ilyen méltatlan csúskedetek ellen és végre, de nem utóljára, a hasaszeretetet, mely követelése parancsolja, hogy a mit vérrel szerettünk meg, hogy a mit ezer éves szívós munkával sikeresen megvédtünk, ápolunk és nagyra neveltünk, orgyilkos horda prédája nem lehet.

A háboru fenséges etikája vezet bennünket a győzelemhez. Erő és igazság: fegyvereink. Nincs ezeknél hatalmasabb fegyver, biztosan porba fogja sújtsni a nyomorult ellenfelet.

Hölgyek figyelmébe.

Zsalyogöngye

csoda hatású, házilag készített, teljesen ártalmatlan arctej Elhúvölt az arcról mindenemű tisztáltságságot, kiütéseket, pattanásokat stb. Őden, frissen tartja az arcot, hófehérre varázsolja a bőrt. Erősíti a szemeket. A Zsaly Gyöngye arctej szabadalmarva van, Szemes koszába es szemesré levéllel csomagolva. Ara egy nagyobb üvegek bármely postára bérmentes küldéssel névtől menten S. K. Kisható egyedül a készítőnél

(Köszönet) Kemplén m.

Vasgyűrű.

Vasgyűrű van az ujjamon,
Vaskard van a keszembe,
Vas az én honaszeretetem
Éjjel-nappal szívembe.

Vasból van a puskám végig,
Vasból van a szivem.
Vassal vödlek öles Hasám!
Tűzzel-vassal téged in.

Vasból van az egész testem,
Vasból van a lelkem is;
Vasakat lakik bennem,
Vas a gondolatom is.

Vassal ütöm a muzsákot,
Vassal aszerbet, franciát,
Vassal az ellenségünket,
Mig hasám Alji-t nem kiált.

Vas minden jó akarat,
Akarata, ereje.
Ellenségeinknek vesszen
Vére a feje-veleje.

Vas az erény s az akarat
Mindem menő szívembe,
A ki nem magyar érszelmé,
Álljon utunkból félre!

Fenn vagyok a hadba
Északon,
Teread gondolok
Angyalom...
Teread, ki télem
Messez vagy,
A távoliság köztünk
Igen nagy.

Szűit a golyó s sug
Az eső,
Felettem végtelen
Hőfelhő.
Alant a félelmes
Magyar had,
Ellenségeinek
Halált ad.

Itt a távonalba
Édesem,
Rendületlen állok
Vérszen.
Szávrom vérnik érted
Angyalom,
De a hasámért fel
Áldom.

Nimeth Gyula

Nincsen jobb szűjpoleszer

Ára: nagy üveg 2.- k, kis üveg 1.20 k.

Felhívás!

A Kemencsaljai Ünnegélyes
Hitelesítkezést Celldömök

november 16-án nyitja meg
negyedik 3 éves évtársulatát.

Egy üzlet rész 50 fillér

Kölcsönöket nyújt olcsó kamat-
láb mellett, a mely kölcsön a
heti befizetésekkel törlesztődik.
Minden üzlet rész után 50 fillér
beiratkozási díj fizetendő egy-
szer mindenkorra.

Üzlet rész a Kemencsaljai Köz-
gazdasági Hitelesítkezési Társaság
Celldömök üzlet helyi-
ségében az üzlet órákban
jegyezhető.

Az Igazgatóság.

Könyveket

beküldésre elfo-
gad a Juányos
áron eszközöl:

Vorosmarty-könyvnyomda
Devecser.

A celldömölki kir. járásbírósaág vezetőjétől.

1914. El 12/E 58 sz.

Árlejtési hirdelmény.

A celldömölki kir. bírósági hivatal
és fogház helyiségének fűtéséhez az 1915
évre szükséges 95 köbméter tűzifának
szállítása iránt az árlejtést ezennel elren-
delem. annak megtartására határidőül
1914 évi október hó 27 ik napjának délután
10 óráját ezen kir. járásbírósaág hivatalos
helyiségébe kitűzöm.

Felhivatnak mindazok kik a szükség-
lendő famennyiség szállítására vállalkoznak
hogy a fenti helyen és időben megjelen-
jenek, hol is az árlejtési feltételeket a
hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Celldömök, 1914. október 8.

Ulrich Ede
kir. járásbíró.

Nyomdai munkákat izlé-
ses kivitelben szállít —
„VOROSMARTY“ könyvnyomda

Devecser.

Senki sem képes
utánozni
a Kathreiner-féle
Kneipp
malátakávéit!

Amde sok esetben
a csalódásig híven
utánozzák a Kneipp
pihénes arcképpel
ellátott ismert csom-
agokat.

Apas embri az igazán meg-
hat a becsülettel megőrzés-
tel és utánozhatatlan minőség
előállítását!

Minden, ami nem
Kathreiner, különösen
pedig a súly szerint ki-
mért árú, még ha poton
áron vesztegetik is,
tőlöntől drága.

izléses, csinos kivitelben, jutányos
áron szállít mindennemű

nyomtatványt

„Vorosmarty“-könyvnyomda